

ע"פ 2859/23 - אורלי שרגני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 2859/23 - א'

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקשת:

אורלי שרגני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (כבוד השופט ע' קובו) בת"פ
32017-08-20 מיום 23.02.2023.

בשם המבקשת:

עו"ד שלומי ביזק

בשם המשיבה:

עו"ד מיכל בלומנטל

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופט ע' קובו) בת"פ 32017-08-20 מיום 23.02.2023.

1. ביום 13.07.2022 הורשעה המבקשת, יחד עם שלוש נאשמות נוספות (להלן: השותפות), על-פי הודאתן, בשורת עבירות של התעללות בקטינים, במסגרת עבודתן כסייעות ב"משפחתון של טולי" ברמלה.

2. המבקשת הורשעה בביצוע 5 עבירות של התעללות בקטין, לפי סעיף 368ג סיפה לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); 15 עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי הגורמת חבלה, לפי סעיף 368ב(א) סיפה לחוק; 11 עבירות של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק, ועבירה של ניסיון לתקיפה סתם, לפי סעיפים 379 ו-25

עמוד 1

לחוק.

3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, המבקשת והשותפות עבדו כסייעות בגן פרטי המיועד לתינוקות ופעוטות בגילאי 3 חודשים ועד 3 שנים, בחלוקה לקבוצות לפי הגיל, בתקופה שבין יום 14.06.2020 ועד ליום 27.07.2020 - בתקופה זו שהו בגן 43 קטינים. בתקופה זו ביצעה המבקשת מעשי תקיפה והתעללות ב-26 תינוקות ופעוטות בתדירות כמעט יומיומית. מבלי לפרט אודות כלל המעשים המיוחסים למבקשת, להלן בתמצית מספר דוגמאות:

ביום 14.06.2020, המבקשת דחפה בידה והרחיקה ממנה בגסות תינוק ששכב על מזרן לידה; לאחר מכן חלפה ליד תינוקת, הניחה חיתול בד על ראשה ודחפה אותו על פניה; ניגשה לתינוקת נוספת, אחזה במותניה, סובבה אותה והשכיבה אותה בחוזקה על המזרן. לאחר מכן, ניגשה המבקשת לתינוק שישב ושיחק, משכה בזרועו בחוזקה; חלפה שוב ליד התינוקת שהניחה חיתול בד על פניה, ודחפה בשנית את חיתול הבד על פניה. עוד ניגשה המבקשת לפעוטה שעמדה בלול, משכה אותה בחוזקה והפילה אותה על המזרן.

ביום 16.06.2020, המבקשת הכתה בזרועותיהן של שתי פעוטות, באמצעות ידה. לאחר מספר דקות, הכתה שוב בזרועה של אחת הפעוטות, ומשכה מידה חפץ עמו שחקה; אחזה בחוזקה בזרועה של הפעוטה השנייה ומשכה אותה באגרסיביות.

ביום 17.06.2020, המבקשת אחזקה בחוזקה בראשה של תינוקת בעת שהאכילה אותה בכפית, תפסה את פיה כך שיותר פתוח והתעלמה מבכייה. בהמשך לכך, הרימה את התינוקת במותניה והשליכה אותה על המזרן, הרחקה ממנה. כתוצאה מכך, התינוקת נפלה לאחור והחלה לבכות. בהמשך, האכילה המבקשת תינוק באגרסיביות, תוך שדוחפת כפית אוכל לפיו, אוחזת בחוזקה בלחייו ולוחצת על ביטנו באמצעות ידיה; וכן דחפה אצבעות לפיו. בנוסף, משכה המבקשת בזרועה של פעוטה בחזקה, הפילה אותה על המזרן ודחפה אותה כך שתשכב על ביטנה, ובהמשך תפסה בידה בחוזקה והפילה אותה שוב למזרן, משכה בחוזקה ברגלה והשכיבה אותה על ביטנה. בהמשך לכך, משכה המבקשת בידה של הפעוטה ודחפה על פניה חיתול בד.

ביום 02.07.2020, המבקשת הושיבה תינוקת בטרמפולינה כדי להאכילה, וזו החלה לבכות. המבקשת תפסה את התינוקת במותניה, הרימה והטיחה אותה על הטרמפולינה מספר פעמים, תוך התעלמות מבכייה.

4. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, בעקבות הליך גישור, לפיו המבקשת והשותפות הודו והורשעו בעבירות המפורטות בכתב אישום מתוקן, והופנו לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר. הוסכם, כי המשיבה תעתור לעונש של 7 שנות מאסר למבקשת ולשותפות, לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירה.

5. בעניינה של המבקשת הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן, בגדרו צוין כי זו נשואה ואם לארבעה ילדים צעירים, כאשר בתה הבכורה משולבת בחינוך מיוחד נוכח קשיים רגשיים, וילדיה התאומים אובחנו על הספקטרום האוטיסטי והושמו במסגרת המותאמת לצרכיהם. שירות המבחן התרשם כי המבקשת הייתה נתונה במצב של דחק נוכח קשיים בקשר הזוגי וגידול ילדיה שלהם צרכים מיוחדים, ובפרט בתקופת הקורונה - ומצב דחק זה הביא לרגשות זעם שבאו לידי ביטוי בהתנהגותה האלימה. עוד צוין כי המבקשת מתקשה לקחת אחריות על חלקים משמעותיים בהתנהלותה; אך מכירה באופן ראשוני בבעייתיות מעשיה ומשתלבת בטיפול. נוכח כל אלה, שירות המבחן המליץ להטיל עונש מאסר בפועל שיהווה "גבול מוחשי להתנהגות אלימה"; לצד שילובה בטיפול במסגרת שירות בתי הסוהר.

6. ביום 23.02.2023 גזר בית המשפט המחוזי את דינה של המבקשת. במסגרת גזר הדין, עמד בית משפט קמא על האכזריות המיוחדת שהתלוותה למעשי המבקשת. הודגש, כי מעשי המבקשת "כללו התאכזרות, הטלת אימה, ביזוי, גרימת כאב והעמדת התינוקות והפעוטות בסכנה, תוך ניצול חוסר יכולתם להגן על עצמם או לשתף בפגיעה בהם,

ותוך זלזול עמוק בתפקידן כמי שאחריות על שלומם של הפעוטות". כמו כן, הודגש כי מדובר היה במעשים נשנים שחזרו על עצמם באופן תדיר, יום אחר יום ולעיתים מספר פעמים במהלך היום - כאשר המעשים פסקו רק הודות לחשיפת הסרטונים המתעדים את המעשים בגן. עוד הודגש, כי ישנה חומרה יתרה במעשי המבקשת והשותפות כולן, בכך שלא היה לקטינים מנוח ומזור מידי אף אחת מהן - כך שפעוטה שהוכתה בידי אחת השותפות, ניגשה לשותפה אחרת לנחמה, וזו בתורה הכתה את הפעוטה גם כן. בית משפט קמא המשיך וסקר את מדיניות הענישה הנוהגת, וקבע כי מתחם העונש ההולם בנוגע למבקשת הוא בין 3 ועד 6 שנות מאסר בפועל.

צוין, כי לא מתקיימים בעניינה של המבקשת שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה, וכי אמנם המבקשת השתלבה בטיפול מותאם ועברה תהליך בגדר הטיפול, אך אין מדובר בשיקום משמעותי או סיכוי ממשי לשיקום. בית משפט קמא נתן דעתו לכך שעונש מאסר ממושך יקשה על המבקשת ויקשה באופן משמעותי על ילדיה, כעולה מהערכה פסיכולוגית שהוגשה בעניין ילדי המבקשת. בהינתן כל אלה, בית המשפט המחוזי קבע כי עונשה של המבקשת יהיה בחלקו התחתון של מתחם העונש אשר נקבע, והשית עליה עונש של 3.5 שנות מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי; ופיצוי בסך של 40,000 ש"ח לנפגעי העבירה.

7. ביום 13.04.2023, הגישה המבקשת ערעור על גזר דינה, ועמה בקשה לעיכוב ביצוע רכיב המאסר שהושת עליה בגדרו - היא הבקשה שלפניי. טענת המבקשת במסגרת הערעור, כי שגה בית המשפט בקביעת מתחם העונש, כאשר רף הענישה התחתון שנקבע גבוה מדי; וכי שגה בכך שדחה את טענות המבקשת לחריגה מהמתחם שנקבע בשל שיקולי שיקום ובשל נסיבות אישיות חריגות. במסגרת בקשתה לעיכוב ביצוע, טוענת המבקשת כי יש לעכב את ביצוע גזר הדין לאור נסיבותיה האישיות החריגות, לרבות מצב ילדיה שלהם צרכים מיוחדים; בהינתן הליך השיקום שעברה, אליו לא התייחס בית המשפט המחוזי; וכן, נוכח סיכויי הערעור הגבוהים לטעמה.

8. בדיון שנערך לפניי היום, 27.04.2023, שב בא-כוח המבקשת על עיקר הטענות שפורטו בכתב הבקשה, ובעיקרו של דבר, נטען כי בית משפט קמא לא שקל את כל השיקולים שראוי היה לשקול אותם בנוגע לעונש שהושת על המבקשת. זאת, שעה שבית המשפט אמנם קבע שדירוגה של המבקשת ביחס לנאשמות האחרות בתיק נמצא על רף נמוך יותר; אך יחד עם זאת, לא נעשתה בחינה אמיתית של הענישה האינדיבידואלית, ולא ניתן משקל ראוי להליך השיקום שעברה ועודנה עוברת המבקשת. בא-כוח המבקשת הפנה בנדון לשורה ארוכה של מסמכים שהוגשו על-ידו וכן לתיעוד רפואי הנוגע לבעלה של המבקשת.

מנגד, באת-כוח המשיבה התנגדה לבקשה וביקשה לאמץ את קביעותיו של בית משפט קמא בכל הנוגע לשיקולי הענישה הרלבנטיים. באת-כוח המשיבה טענה כי בית משפט קמא התייחס לכל ולמלוא השיקולים הנוגעים לעניינה של המבקשת לרבות שיקולי שיקום; השיקולים הנוגעים למצבה המשפחתי; ילדיה; בעלה; ניסיונותיה לקבל עזרה וסיוע מגורמים מקצועיים; כמו גם העובדה שבעת ביצוע המעשים המיוחסים לה היא הייתה נתונה במצב של דחק נפשי.

דיון והכרעה

9. כידוע, עיכוב ביצוע עונש מאסר הינו בגדר חריג לכלל בדבר ריצוי העונש בסמוך ככל הניתן למועד מתן גזר הדין (ע"פ 2840/23 קוטובסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.04.2023)). בבוא בית משפט להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, עליו לתת דעתו לכלל הנסיבות והנתונים הרלבנטיים בעניינו של המבקש, וביניהם לחומרת העבירה שביצע ונסיבות ביצועה; סיכויי הערעור; עברו הפלילי; נסיבותיו האישיות; התנהלותו במהלך ההליכים שהתנהלו נגדו; ולשאלה האם הערעור תוקף את הכרעת הדין או את גזר הדין (ע"פ 859/23 שיש נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (05.02.2023)).

10. יישום השיקולים הללו בנסיבות המקרה דנן, מביא למסקנה לפיה יש לדחות את הבקשה. במקרה שלפניי, לא שוכנעתי כי התקיימו הנסיבות המצדיקות עיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר על המבקשת, ולמעשה לא הוצג כל טעם מיוחד לבד מנסיבותיה האישיות של המבקשת - אשר נלקחו בחשבון בגזר דינו של בית המשפט המחוזי. באשר לסיכויי הערעור, שעניינו בגזר הדין בלבד, הרי שבלי לקבוע מסמרות בעניין, אסתפק בלומר כי אלו אינם גבוהים. זאת ועוד, לנוכח תקופת המאסר בפועל הממושכת אשר נגזרה על המבקשת - של 3.5 שנות מאסר - לא יהא בתחילת ריצוי עונש המאסר בפועל כבר עתה כדי לייתר את שמיעת הערעור.

11. ראיתי לציין שגזר דינו של בית משפט קמא מקיף, מנומק, וכולל התייחסות לכל ולמלוא השיקולים הרלבנטיים לענישה. לא למותר לציין, כי בית משפט קמא אבחן את חלקה של המבקשת מחלקן של השותפות, ובסופו של דבר הטיל עליה עונש מאסר לתקופה קצרה יותר מזו של השותפות. בית משפט קמא לא התעלם מכל טיעון הנוגע לשיקולי השיקום, אדרבא - הוא התייחס לשיקולים אלו, בחן אותם, והעניק להם את המשקל הראוי, כך שלא ניתן לומר שבנידון נפלה שגגה תחת ידו.

12. לאור כל האמור לעיל, סבורני כי מקרה זה אינו נופל בין אותם מקרים חריגים המצדיקים סטייה מן הכלל בדבר ריצוי העונש בסמוך למועד מתן גזר הדין, ועל כן הבקשה נדחית.

13. בשים לב לעובדה שמדובר באם לילדים, ובהינתן הטענה שבעלה עתיד לעבור טיפול רפואי; המבקשת תחל בריצוי עונש המאסר ביום 04.06.2023, באותה המתכונת כפי שנקבעה על-ידי בית משפט קמא.

14. אשר על כן, המבקשת תתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליה ביום 04.06.2023 עד השעה 10:00 ביס"ר נוה תרצה, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותה תעודת זהות או דרכון. על המבקשת לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7831077 או 074-7831078.

ניתנה היום, ו' באייר התשפ"ג (27.4.2023).

ש ו פ ט